

*Απολυτίκιον εις κοιμηθέντα
(Προσφάτως συγγραφέν)*

*Εἰς Χρῆστον Γιανναρᾶν
Βασίλειος Μπετσάκος
Δι' ὅλου τοῦ βίου Χριστὸν μεμαρτύρηκας
ζωὴν τῆς Τριάδος τρανώσας τὸν ἔρωτα.
Πρόσωπον ἀνθρώπου εἰκόνα Χριστοῦ
εἰς τὴν Τριάδος ὁμοίωσιν
φιλοσόφως κατέδειξας.
Ἀποφατικῶς δὲ τὴν ἐκκλησίαν ἐδίδαξας
δι' ἐλευθέρου ἡθους ἐκζητεῖν τὴν ἀλήθειαν.
Ὅθεν καὶ ἡμεῖς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκετεύομεν
σὲ τῆς Τριάδος ζωῆς ἔρωτι θείῳ μετασχεῖν.*

Παρ' Ἀνώνυμου σχολιασθέν (Viber)
Ο κατήφορος δέν έχει πάτο. Ἡ μάλλον έχει. Εἶναι τό αἰώνιον πύρ τῆς κολάσεως τό ητοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καί τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.
Θά μέ ρωτήσῃ κανεῖς καί πού βρίσκεται; Ἀπαντῶ, ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, στόν πυρήνα τῆς γῆς.
Τί γράφει στό Γένεσις α' ;
" ... ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καί ἀκατασκευάστος καί σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου - παραπέμπει σέ "μπάλα" νεροῦ - καί πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος" !
Καί τί ἀκούμε τὴν Μεγάλῃ Πέμπτῃ;
"Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας" (!).
Ἡ γῆ ἦταν μία σφαῖρα (!) νεροῦ ἀπύθμενου, ἀβυσσαλέου βάθους, στό κέντρο τῆς ὁποίας ἦταν μιά πύρινη συμπαγῆς σφαῖρα. Παρένθεση, μὴ ξεχνάμε, ἔχουμε "τό ἀέναο συμπαντικό γίγνεσθαι" (Μ. Δανέζης).
"Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας". Λοιπόν, τί λέτε ; Βρίσκουν ἢ δέν βρίσκουν πάτο ἄνθρωποι σάν τὸν Γιανναρά καί τὸν Μπετσάκο ;

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.